

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. H.**, bytom B., *zastúpeného advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, ul. M. R. Štefánika 171, Vranov nad Topľou*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. p.: SLV-23/PK-2009 zo dňa 30. apríla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 125/2009-55 zo dňa 25. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 125/2009-55 zo dňa 25. októbra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. p.: SLV-23/PK-2009 zo dňa 30. apríla 2009, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa

19. januára 2009 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) z dôvodu, že porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy bolo žalovaným posúdené konanie žalobcu, keď dňa 23. mája 2008 asi o 13.50 hod. riadil ako vodič osobné motorové vozidlo zn. SEAT ALTEA XL, ev. č. X., ktorým prechádzal colnicou Užhorod Užhorodskej colnice z Ukrajiny na územie Slovenskej republiky. V priebehu colnej kontroly vyhlásil, že nemá predmety, ktoré podliehajú deklarácii alebo sú obmedzené pri prechode colnou kontrolou. Následne bolo touto kontrolou zistené, že v rôznych konštrukčných priestoroch kontrolovaného motorového vozidla (v prednom a zadnom nárazníku, pod sedadlom vodiča a v spodnej časti automobilu) preváža ukrytých 66 kartónov cigariet (510 krabičiek cigariet zn. CLASSIK, 150 krabičiek zn. BOSS GOLD) ukrajinského pôvodu, ktoré boli označené kontrolnými známkami Ukrajiny. Ilegálnym prevozom takéhoto množstva cigariet na územie SR by Slovenskej republike v zastúpení Colným úradom Michalovce bol spôsobený colný dlh vo výške 44.542,--Sk (1.478,52 eur).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento správne právne posúdili. Dôvody k uplatneniu inštitútu prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona boli v okamihu prepustenia žalobcu dané a rozhodnutie o prepustení policajta zo služobného pomeru má všetky predpísané náležitosti a je výsledkom zákonného postupu žalovaného. Súd zároveň poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o otázku zavinenia, zákon v tomto prípade nevyžaduje, aby k porušeniu služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom došlo úmyselným konaním. Personálne konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru nemožno umelo spájať so samostatným trestným, resp. priestupkovým

konaním. Žalovaný pri zisťovaní a posudzovaní konania policajta nie je viazaný žiadnym procesným úkonom, či už orgánov činných v trestnom konaní alebo správnych orgánov objasňujúcich a prejednávajúcich priestupky. Rozhodnutie ministra o prepustení zo služobného pomeru nie je zároveň rozhodnutím o vine príslušníka PZ z hľadiska jeho prípadnej trestnej či priestupkovej zodpovednosti. Krajský súd zdôraznil, že žalobca nebol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu spáchania skutku uvedeného v Trestnom zákone, ale z dôvodu, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd poukázal na služobnú prísahu, ktorú žalobca zložil pri vzniku služobného pomeru a ktorou sa zaradil do osobitnej kategórie osôb, ktorých konanie je pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Vzhľadom na skutočnosť, že príslušník Policajného zboru má účasť na plnení funkcií štátu, je prirodzené od neho očakávať, že bude príkladne rešpektovať zákony tohto štátu v službe aj mimo nej, tak ako sa k tomu zaviazal.

Krajský súd sa tiež zaoberal splnením podmienky prerokovania návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ s príslušným odborovým orgánom, pričom zistil, že táto podmienka bola splnená a príslušný odborový orgán vyslovil súhlasné stanovisko s podaným návrhom. Krajský súd tiež uviedol, že zákon neukladá odborovému orgánu v súvislosti s prerokovaním návrhu na prepustenie policajta zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona predvolávať dotknutého policajta na rokovanie odborového orgánu, prípadne ho vypočúvať.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca opakovane namietal rozpory medzi skutočnosťami uvedenými v návrhu na prepustenie, ktorého podstatou je porušenie colných predpisov,

a skutočnosťami uvedenými v personálnom rozkaze, kde sa porušenie colných predpisov neuvádza a nerieši sa ani otázka zavinenia. Tvrdenie colnej kontroly bolo podľa žalobcu vyvrátené predložením svedeckej výpovede I. H., ktorý potvrdil, že išlo o jeho cigarety a že skutok spáchal bez vedomia žalobcu. Žalobca tiež zotrval na svojom tvrdení, že jeho vyhlásenie pred ukrajinskými orgánmi bolo podané pod silným nátlakom.

Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých vyplývajú právne závery, že zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, a že konanie o prepustení zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Tiež poukázal na právny názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého v právomoci príslušných služobných orgánov je samostatne prešetriť a právne posúdiť skutočnosti významné z hľadiska naplnenia dôvodu skončenia služobného pomeru (III. ÚS 263/06). V nadväznosti na to žalobca uviedol, že od začiatku popieral, že porušil služobnú prísahu a povinnosti policajta.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K námietkam žalobcu v odvolaní uviedol, že dôvod prepustenia žalobcu sa počas konania nezmenil, pričom týmto dôvodom je porušenie služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V návrhu na prepustenie žalobcu, ako aj v personálnom rozkaze o jeho prepustení a tiež v napadnutom rozhodnutí sa ako dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru uvádza práve naplnenie zákonných podmienok ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona. Žalobca mal počas celého konania vedeného u žalovaného využiť všetky subjektívne práva vyplývajúce preňho zo zákona. Žalovaný pri vydaní rozhodnutia vychádzal iba z dôkazov, s ktorými sa mal možnosť oboznámiť aj žalobca. Žalobca

do zápisnice uviedol, že z dôvodu nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o vznesení obvinenia v trestnej veci sa k prípadu nebude vyjadrovať.

Žalovaný poukázal na Protokol o porušení colných pravidiel č. 251/2001/08 Štátnej colnej služby Ukrajiny, v ktorom žalobca uviedol, že cigarety nájdené v jeho vozidle sú jeho vlastníctvom. Z uvedeného protokolu tiež vyplýva fakt, že žalobca zavádzal colné orgány Ukrajiny, keď im uviedol, že je nezamestnaný.

Žalovaný uviedol, že je nelogické, aby po tom, čo I. H. žalobcu najprv požiadal o nelegálny prevoz cigariet cez štátnu hranicu, mu následne žalobca na území cudzieho štátu zapožičal svoje osobné motorové vozidlo.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že jeho vyhlásenie pred ukrajinskými orgánmi bolo urobené pod silným nátlakom, žalovaný uviedol, že vnútorné pocity, trauma z následkov, teda citová stránka človeka sa celkom nepochybne aktivuje pri záťažových situáciách. Táto stránka však nemôže mať prednosť pred rozumným konaním v zmysle uváženia. Ak je tomu tak u policajta, tak je to v rozpore so statočnosťou čeliť následkom a čestnosťou, zodpovednosťou, teda vlastnosťami, ktoré musia byť nevyhnutnou charakterovou výbavou policajta. Ak si žalobca nebol vedomý svojho protiprávneho konania, žiadne okolnosti mu nebránili v tom, aby kontrolným orgánom Ukrajiny po tom, čo v rôznych častiach jeho osobného motorového vozidla boli nájdené ukryté cigarety, práve uviedol všetky skutočnosti tak, ako to uvádza v podanej žalobe a trval na ich vyznačení v predmetnom protokole. Žalobca takto nepostupoval, ale kontrolným orgánom Ukrajiny, aj napriek tomu, že bol riadiacim funkcionárom PZ, ktorý ovláda problematiku trestného konania, uviedol, že nájdené ukryté cigarety sú jeho vlastníctvom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá

OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. novembra 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, Č. p.: SLV-23/PK-2009 zo dňa 30. apríla 2009, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 19. januára 2009 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona, podľa ktorého policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy bolo žalovaným posúdené konanie žalobcu, keď dňa 23. mája 2008 asi o 13.50 hod. riadil ako vodič osobné motorové vozidlo zn. SEAT ALTEA XL, ev. č. X., ktorým prechádzal colnicou Užhorod Užhorodskej colnice z Ukrajiny na územie Slovenskej republiky. V priebehu colnej kontroly vyhlásil, že nemá predmety, ktoré podliehajú deklarácii alebo sú obmedzené pri prechode colnou kontrolou. Následne bolo touto kontrolou zistené, že v rôznych konštrukčných priestoroch kontrolovaného motorového vozidla (v prednom a zadnom nárazníku, pod sedadlom vodiča a v spodnej časti automobilu) preváža ukrytých 66 kartónov cigariet (510 krabičiek cigariet zn. CLASSIK, 150 krabičiek zn. BOSS GOLD) ukrajinského pôvodu, ktoré boli označené kontrolnými známkami Ukrajiny. Ilegálnym prevozom takéhoto množstva cigariet na územie SR by Slovenskej republike v zastúpení Colným úradom Michalovce bol spôsobený colný dlh vo výške 44.542,--Sk (1.478,52 eur).

Z obsahu služobnej prísahy policajta zakotvanej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, a svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný

poriadok, a to aj s nasadením vlastného života; riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona).

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1 až 4 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 225 ods. 2 písm. c) zákona služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým žalobca namieta nezákonnosť napadnutého rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad. Najvyšší súd sa preto s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu.

K odvolacej námietke žalobcu o faktických rozporoch medzi dôvodmi prepustenia uvedenými v návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a skutočnosťami uvedenými v personálnom rozkaze, najvyšší súd po preskúmaní administratívneho spisu uvádza, že v návrhu na prepustenie, v personálnom rozkaze o jeho prepustení, ako aj v napadnutom rozhodnutí sa ako dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru explicitne uvádza ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e) zákona spolu s doslovnou citáciou jeho znenia. Zároveň sa v odôvodnení presne opisuje konanie žalobcu, ktoré žalovaný považoval za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy. Najvyšší súd preto konštatuje, že dôvod prepustenia žalobcu bol v celom konaní rovnaký a námietka žalobcu nemá oporu v skutkovom stave.

K tvrdeniu žalobcu, že závery colnej kontroly vyvrátil výpoveďou svedka I. H., najvyšší súd uvádza, že žalovaný pred vydaním napadnutého rozhodnutia starostlivo zistil skutkový stav a všetky dôkazy vyhodnotil logicky a zákonným spôsobom, pričom tieto skutkové zistenia žalobca nie je spôsobilý vyvrátiť jednoduchým tvrdením, že služobnú prísahu neporušil, keď preukázané skutkové okolnosti presvedčivo svedčia o opaku. Odvolávanie sa žalobcu na výpoveď svedka I. H. považuje najvyšší súd za účelové a v tomto bode sa prikláňa k vyjadreniu žalovaného, že je krajne nelogické, aby po tom, ako I. H. žalobcu požiadal o nelegálny prevoz cigariet cez štátnu hranicu, mu následne žalobca na území Ukrajiny zapožičal svoje osobné motorové vozidlo.

Na záver najvyšší súd zhodne s názorom krajského súdu uvádza, že protiprávne konanie bolo žalobcovi riadne preukázané postupom a vyhodnotením dôkazov v súlade so zákonom a toto jeho konanie je bezpochyby naplnením zákonného dôvodu na prepustenie zo štátnej služby príslušníka PZ uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e) zákona.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom žalovaného a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona a zákonom chránených záujmov žalobcu, tento názor považoval aj odvolací súd z vyššie zmienených dôvodov za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj z dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s použitím § 246c OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov

zo zákona neprislúcha.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. novembra 2012

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth